

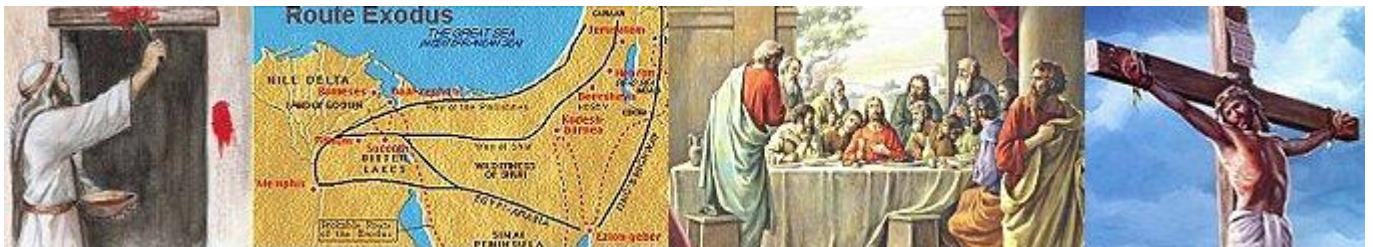

Pesach

פסח

Avondmaal

Pesach en Avondmaal

De complete instructie hoe Pesach gevierd moet worden, vinden we in Ex. 12, Lev. 23, Num.9: 1 – 14 en Deut. 16: 1 – 17. De geboden omvatten het eten van het lam met bittere kruiden en ongezuurd brood. Ook moet, als voorbereiding voor het Pesachfeest en het feest van de ongezuurde broden, alle voedsel dat gist bevat, verwijderd worden uit huis.

In Exodus 12:15 staat:

Zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten; dadelijk op de eerste dag zult gij het zuurdeeg uit uw huizen verwijderen, want ieder die iets gezuurds eet, van de eerste tot de zevende dag, zo iemand zal uit Israël worden uitgeroeid.

De ongezuurde broden doen denken aan de laatste maaltijd in Egypte, waarbij er geen tijd was om het brood te laten doorzuren (Ex. 12:39). In Deut. 16:3 wordt het genoemd: ‘brood der verdrukking’ of ‘brood der ellende’.

Paasfeest was ook een oogstfeest; daarbij past dat er een heel nieuw begin gemaakt wordt, dus geen vermenging van het oude brood/zuurdeeg met de nieuwe oogst.

Zoals uit de hierboven geciteerde tekst (Ex. 12:15) blijkt, mag er geen zuurdeeg (chaméets) gebruikt worden. Ja meer: er mag zelfs niets meer van in huis zijn, zelfs niets meer ‘in uw gehele gebied’ (Deut. 16:4). Het hele huis wordt gekoosjerd, koosjer (rein, zuiver) gemaakt. Een zeer grondige ‘schoonmaak’!

Er moet een heel nieuw begin worden gemaakt. Er mag dus nergens ook maar een kruimel brood of koek o.i.d. blijven liggen. Ook alle kook- en eetgerei moet koosjer zijn. Vaak gebruikt men een speciaal paasservies voor deze gelegenheid.

Het is gewoonte geworden om tien stukjes chaméets te verstoppen door het hele huis, die de kinderen dan op moeten zoeken. Paulus zinspeelt op dit ‘koosjeren’ in verband met Pesach in 1 Kor. 5:7v:

Doet het oude zuurdeeg weg, opdat gij een vers deeg moogt zijn; gij zijt immers ongezuurd. Want ook ons paaslam is geslacht: Christus. Laten wij derhalve feest vieren, niet met oud zuurdeeg, noch met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met het ongezuurde brood van reinheid en waarheid!

Gist staat symbool voor zonde (1 Kor.5: 7,8)

Daarom bereiden we ook onze harten voor om het feest te vieren.

In de tijd van Jezus laatste Pesachfeest hadden de Joodse mensen een gevestigde traditie voor wat betreft de Sedermaaltijd. Die maaltijd bevatte ook andere elementen, die niet geboden waren maar bedoeld waren als illustratie bij de geschiedenis van Pesach.

De bedoeling van elk jaar vieren van dit feest is: het herinneren van Gods verlossing en dit de volgende generatie te leren (Ex. 12: 26)

De sedermaaltijd bevat zowel het lezen van delen uit Exodus als veel verschillende zegeningen en gebeden. Het zingen van de Hallelsalmen (113 -118) wordt onderbroken door de eigenlijke maaltijd. Dessert is een laatste stuk matsa. Het is een erg lang diner, maar een vreugde voor familie en vrienden.

Eén van de laatste handelingen van de Messias op aarde was het vieren van de Sedermaaltijd van het Pesachfeest. Met Zijn discipelen (talmidiem of leerlingen) om Zich heen verklaarde Jezus: “Ik heb vurig begeerd dit Pascha met jullie te eten voor Ik ga lijden”(Luc. 22: 15).

Sedermaaltijd

Hij onthulde in de verschillende onderdelen van de Sedermaaltijd het geheim van Gods verlossingsplan. Hij sprak over Zijn lichaam, Zijn bloed, over het Nieuwe Verbond en over Zijn dood en opstanding.

Séder (סדר) betekent ‘orde’; het is de term voor de (orde van de) maaltijd, die verloopt volgens vaste lijnen, of, in engere zin, voor de schotel midden op de ‘séder-tafel’, met de speciale ingrediënten die een symbolische betekenis hebben.

Séder-schotel

Op de séder-schotel horen de volgende ingrediënten:

- Zróa : een botje met een beetje vlees eraan, apart gebraden, als symbool voor het paaslam.
- Beetsa : een ei, als symbool voor de maaltijd die bij het paaslam gegeten werd.
- Maróór : bittere kruiden (mierikswortel of chèrèt (zie hieronder), soms ook radijs), ter herinnering aan de bitterheid van het leven in Egypte.
- Chazèrèt : ook een ‘bitter kruid’. Het is als het jong is zoet, met zachte bladeren. Later wordt het hard en bitter. Dat maakt het heel passend als maroor, bitter kruid: ‘zoals chazèrèt eerst zoet is en later bitter, zo was de houding van de Egyptenaren tegenover onze vaders.’
- Charósèt : een mengsel van wijn, vruchten (bv. appels, noten, amandelen, vijgen, dadels, granaatappels) en specerijen (bv. gember, kaneel). De kleur doet denken aan klei (chèrès). Dus charoset doet eraan denken dat de Israëlieten als slaven stenen moesten bakken.
- Karpas : radijs of peterselie - een teken van de lente, de vruchtbaarheid en van hoop voor de toekomst. Het wordt in zout water (symbool voor de tranen van Israël) gedoopt.

Vier bekers wijn spelen een rol tijdens de Sedermaaltijd.

Ook verwijzen de vier bekers naar de vier beloften die God aan Zijn volk gedaan had in Exodus 6: 5-7:

1. de beker van de heiliging;
“Ik bevrijd jullie van de dwangarbeid in Egypte”
2. de beker van de plagen;
“jullie redden van hun slavernij” “...onder zware gerichten”.
3. de beker van de verlossing, redding;
“Ik zal jullie verlossen door een uitgestrekte arm”
4. de beker van de lofprijzing.
“En jullie zijn Mijn volk en Ik ben jullie God”

Er wordt een extra beker klaargezet voor de profeet Elia.
Hij zal de komst van de Messias aankondigen.

De liturgie voor de Sederavond staat in een boekje dat Haggadah (vertelling) heet.
Het is de bedoeling dat tijdens het vertellen van de uittocht uit Egypte, zoveel mogelijk vragen worden gesteld, vooral ook door de aanwezige kinderen.

Van de Sederschotel worden de groenten met het zoute water, de charoseth en de maror evenals een stukje matza gegeten als een symbolische maaltijd. Daarna komt de echte maaltijd, die voor velen een hoogtepunt van de Sederavond is.

In de Romeinse tijd lagen de rijken (de vrije mensen) tijdens de maaltijden aan tafel. Op Sederavond leunt degene die de Seder geeft meestal tegen een kussen, om dit aanliggen te symboliseren. In de oudheid was het leunen in kussens een teken dat je vrij was.

Iedereen aan tafel heeft zijn eigen haggadah. Vooral die haggadoth met commentaren zijn populair omdat daardoor discussies worden gestimuleerd.

Veel tradities en liederen ontstaan spontaan tijdens de Seder, waardoor elke Seder iets vernieuwends krijgt. Ook tijdens de laatste Sedermaaltijd van Jezus waren er veel gesprekken, zie daarvoor het evangelie van Johannes.

Tijdens Pesach nam Jezus de symboliek van de Sedermaaltijd en paste die toe op zichzelf, zodat wij niet hoefden te twifelen dat Hij het paaslam was dat zijn bloed gaf om zijn volk eens en voor altijd te bevrijden van de engel des doods. Nadat Hij was heengegaan, zou Pesach niet meer gevierd kunnen worden zonder de verbintenis met Hem te maken. Het is een groot bevrijdingsfeest waarin de bevrijding van het joodse volk van de tirannie van de Farao herdacht wordt en de bevrijding van Gods kinderen van het kwaad.

Waarom is deze avond anders
dan alle andere avonden?

De Seder

Als iedereen zit, wordt de Seder, de maaltijd, geopend, twee kaarsen worden aangestoken.

Leider: In Genesis worden de dagen geteld van de avond naar de morgen. Eerst is het duister, dan komt het licht. Kaarsen worden aangestoken om dat moment te markeren. De ene dag wordt afgesloten, een nieuwe dag begint.

ALLEN: Gezegend bent U, Eeuwige, onze God, Koning van het heelal, tot wiens eer wij deze feestkaarsen aansteken, die ons uw woord heeft gegeven als een lamp voor onze voet en een licht op ons pad (Psalm 119:105)

Steek de kaarsen aan!

Terwijl het licht door de handen (van een vrouw) wordt aangestoken, denken we er ook aan dat onze Verlosser, het Licht van de wereld gekomen is door het nageslacht van een vrouw.

Jezus zei: “Ik ben het licht voor de wereld. Wie mij volgt loopt nooit meer in de duisternis, maar heeft licht dat leven geeft”. (joh.8:12)

De Seder begint met de *Kaddesj* –het zegenen.

Dit begint met het zegenen van de wijn. Tijdens de kiddoesj op sederavond wordt de eerste van de 4 bekers wijn gedronken.

Met Pesach herinneren we ons deze beloften van bevrijding en verhouding met God bij het drinken van de bekers wijn. Laat ons gedenken het verbond dat God begeerde.

De beker van de heiliging

(De beker mag worden ingeschonken)

De eerste beker wijn wordt geheven en de naam van God wordt geprezen;

ALLEN: Gezegend bent U, Eeuwige, onze God, heerser van het heelal, schepper van de vrucht van de wijnstok.

Toen Jezus de Messias de sedermaaltijd begon, nam Hij deze beker, sprak die dankzegging uit en zei:

“neemt deze en laat hem bij u rondgaan. Want Ik zeg u, Ik zal van nu aan voorzeker niet van de vrucht van de wijnstok drinken, voordat het Koninkrijk Gods gekomen is”.(Luc. 22: 17,18)

Dit was een verwijzing naar de 4^e beker.

We drinken de 1^e beker en proosten met de woorden l'chaim, dat betekent “op het leven”

Vervolgens komt de *oerchats*, de rituele handwassing.

WE WASSEN ONZE HANDEN

(Teiltje met water en doek: leider wast zijn handen)

De priesters moesten ook de handen en voeten wassen, voordat zij in de tempel mochten werken. (ex 30:17-21)

De leider gaat rond met een teiltje en een doek zodat iedereen de handen kan wassen.

Zingen psalm 24 : 2 en Lezen Joh. 13: 4- 12.

De symbolische voedsel elementen

Karpas (peterselie)

Pesach is een feest dat in de lente wordt gevierd, wanneer de aarde weer groen van leven wordt. Deze groente representeert leven, geschapen door de Almachtige God.

Maar het leven in Egypte was voor de kinderen van Israël een leven van pijn, lijden en tranen.

Zout water symboliseert deze tranen.

De peterselie wordt in het zoute water gedoopt ter herinnering dat het leven soms ondergedompeld is in tranen.

Ook symboliseert dit dopen het dopen van de hysop in bloed en eenmaal aangebracht aan de deurposten van de Israëlieten passeerde de verderfengel hun huis. Dit is de oorsprong van het woord pesach.

Geprezen wordt God, Heerser van hemel en aarde, die de vruchten van de aarde gemaakt heeft. De peterselie wordt gegeten.

De vier vragen

“En als uw kinderen dan vragen: Wat betekent dit gebruik?

Antwoord dan:” (Ex. 12: 26)

Magied: dit is waar het op sederavond om draait, het vertellen van het pesachverhaal. Elke generatie moet zichzelf zien als een generatie die de uittocht uit Egypte zelf heeft meegemaakt. Dit is het wezen van de Seder, het herbeleven van de slavernij en de vrijheid door middel van rituelen, voedsel, gebed en levendige discussies, waardoor elke volgende generatie het pesachfeest als haar eigen feest kan beschouwen. De Sederavond begint daarom ook met 4 vragen die gewoonlijk door de jongste familieleden worden gesteld.

“Manish tanah ha'lilah ha'zeh”, Waarom is deze avond anders dan alle andere avonden?

1. Waarom eten we ongezuurde broden?
2. Waarom eten we bittere kruiden?

3. Waarom dippen we 2x ?
4. Waarom leunen we tegen een kussen?

De hele dienst zoals die in de Haggadah staat is in feite een nogal uitgebreid antwoord op de vragen van de kinderen.

De antwoorden

“Dit voorschrift blijft voor u en voor uw kinderen voor altijd van kracht”.
(Ex. 12: 24)

Het is beide: een plicht en een eer om de vragen van het Pascha te beantwoorden en te vertellen van de machtige daden van onze getrouwe God.

De matse (ongezuurd brood)

Toen de kinderen van Israël uit Egypte vluchten hadden zij geen tijd om het deeg te laten rijzen. In plaats daarvan, bakte de hete woestijn zon de broden plat.
Maar meer dan dat, de bijbel leert ons dat gist, de zonde symboliseert.

De schotel met de drie matses wordt opgetild.

Dit is het brood van kwelling, het arme brood welke de vaders aten in het land van Egypte.
Laat al wie hongerig is komen en eten.

Laat al wie in nood zijn delen in de hoop van Pesach.

Aan het begin van de Sedermaaltijd liggen drie matses in een speciale linnen zak.

De rabbijnen noemen deze drie een “Eenheid”. Sommigen noemen het een eenheid van de vaders Abraham, Izaak en Jacob. Anderen verklaren het als een eenheid van dienst, de priesters, de Levieten en de Israëlieten.

Maar wij zien hierin Vader, Zoon en Heilige Geest.

De middelste matse wordt gebroken.

Zoals ook Jezus is geofferd (en Izaak werd bijna geofferd maar een lam in plaats van hem).

De helft wordt uitgedeeld door allen aan tafel, de andere helft wordt in een linnen servet gewikkeld en verstopt voor de kinderen. Die zullen aan het eind van de maaltijd ernaar gaan zoeken, vervolgens zal de voorganger het “afkopen” van degene die dit deel gevonden heeft met een paar munten of cadeautjes en iedereen zal ervan nemen.

Het verstopte deel wordt de “Afikomen” (Hij die komt) genoemd.

Ook Jezus werd in het graf gelegd. Maar ook zoals de Afikomen terugkeert om de maaltijd te beëindigen, zo ook verrees de zondeloze Messias uit de dood en uit het graf.

Openbaring 2: 17

“Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna.”

In de matses kunnen we het beeld van de Messias zien. Let op de strepen en op de gaatjes (*houd een matse op tegen het licht*)

ALLEN: *Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken. Voor ons welzijn werd hij getuchtigd, zijn striemen brachten ons genezing’* (jes. 54:5)

(neem de middelste matse en breek deze in 2 helften, doe 1 helft terug en wikkel andere helft in doek)

Leider: Sluit je ogen, zodat ik het Afikoman kan verstoppen. (*verstop het*)

Laat de overgebleven helft van de matse rondgaan en breek er allemaal een stukje af en houdt het omhoog. Of breek allemaal een stukje van de matze op tafel af.

Hef de matze op en zeg:

ALLEN: *Gezegend ben U, Eeuwige, onze God, Koning van het heelal, die brood uit de aarde doet voortkomen.*

(we eten een stukje ongezuurd brood)

Gedicht van Nel Benschop

En hij zeide: “Jezus gedenk mijner wanneer Gij in Uw koninkrijk komt”

Ik durf u niet te vragen een plaats in Uw rijk
ik ben geen gezelschap voor eng'len en vromen
mijn ziel is zo zwart en ik leefde in het slijk
Maar 'k bid U, als Gij in Uw rijk zijt gekomen
gedenk dan nog eens de gekruisigde boef
die naast U, vlak naast U aan 't kruis was geslagen
Gij weet hoezeer ik Uw erbarmen behoef
daar ik deze foltering verdiend moet verdragen
ik durf U niet vragen een plaats aan Uw dis
maar wil slechts een kruimel van 't brood voor mij breken
'k verdien niet het brood, dat voor kinderen is
Vergeeft het mij Heer, dat ik waagde te spreken
en denk aan mij, Jezus, daarginds in Uw rijk;
het duister omvat mij, zo lang duurt dit sterven-

“Houd moed, want het leven is in uw bereik
Nog heden zult gij 't Paradijs met Mij erven”.

De bittere kruiden

Bittere kruiden (mierikswortel of radijs) worden gegeten om te gedenken dat zo zoet als het leven vandaag de dag is, zo bitter was het leven voor de kinderen van Israël in het land Egypte.

Exodus 1: 12 – 14 wordt voorgelezen.

We scheppen wat bitter kruiden (mierikswortel) op een stukje matse. Terwijl we dit omhoog houden, gedenken we het leed van de Israëlieten en zeggen we:

Geprezen zij U, o Heer onze God, Heerser van hemel en aarde, die ons geheiligd heeft en geboden heeft om bittere kruiden te eten.

Wij dippen twee keer: Charoset

De charoset wordt geheven.

De kinderen van Israel moesten metselspecie maken om de steden Pitom en Ra'amses te bouwen. Deze mix van appels, honing, noten en wijn symboliseert deze slavernij. Charoseth betekent metselspecie, klei en lijkt er een beetje op.

Opnieuw wordt enige bitter kruiden op een matse gelegd, maar deze keer wordt de matze met bittere kruiden in de zoete charoset gedipt.

Dit is om te herinneren dat ook al is de tijd zo ellendig, deze tijd gezoet wordt door de hoop die er in God is.

Lezen Markus 14: 18 – 20 Jezus gaf dit aan Judas. Een bittere ervaring.

In de oudheid en tegenwoordig nog in verscheidene Arabische restaurantjes, is het brood je bestek. Met het brood schep je de verschillende gerechten op uit een kom en eet je t samen op. Dus als er staat: “Het is één van de twaalf, die met mij in de schotel indoopt”, is dit het moment waar je aan moet denken. Het moment van het eten van de bittere kruiden.

gedicht van Nel Benschop

Witte Donderdag

Hij waste hun de voeten; en van binnen
voelden zij schaamte en ontredde-
ring
Hoe kon de Meester hen zozeer beminnen
dat Hij een slaaf wou zijn? En onderling
was er gefluister toen Hij bij hen neerknielde
Petrus alleen zei hardop wat hij dacht
Zij zagen niet dat de liefde Hem bezielde
een liefde, die op wederliefde wacht
een liefde, die zich uiten moest in daden
en toen Hij 't brood gebroken had, de wijn gedeeld
sprak Hij: “een onder u zal Mij verraden”
-Hij wist dat Judas rol was uitgespeeld-
En grote schrik en angst heeft hun bevangen
“Ben ik het Heer?, Ik, Meester? Ik toch niet?”
Maar één had reeds 't verradersloon ontvangen:
Hij wist het. –Eindloos diep was dit verdriet.

Leunend eten

De eerste Pesach werd gevierd door mensen die bevrijd werden van slavernij.
Maar nu is er vrijheid en zijn we vrij.

De kinderen van Israël werden geïnstrueerd om het de paasmaaltijd in haast te eten:
de lendenen omgord, de schoenen aan de voeten en de staf in de hand, wachtend op uitleiding
uit de macht van Egypte. Vandaag is er vrijheid en kan er van de maaltijd genoten worden.

Dan wordt het verhaal van Exodus vertelt.

Het verhaal van Mozes in het biezen mandje en zijn opvoeding aan het Egyptische hof.

Het verhaal van de brandende braamstruik en zijn roeping het volk Israël te bevrijden.

Het verhaal van de tien plagen.

De doortocht door de rietzee, de bevrijding uit Egypte.

Liederen worden gezongen over de bevrijding.

De beker van de plagen

(Ex. 3: 19, 20 en 12: 12)

De tweede beker wordt gevuld met wijn.

Een volle beker is symbool van vreugde en ook in deze zaak is er reden tot vreugde over Gods
machtige verlossing. Maar laat ons ook herinneren met welke grote verliezen en plagen dit
gepaard ging. Wat er nodig was om Israël te bevrijden uit slavernij, welke offers er voor
gebracht moesten worden.

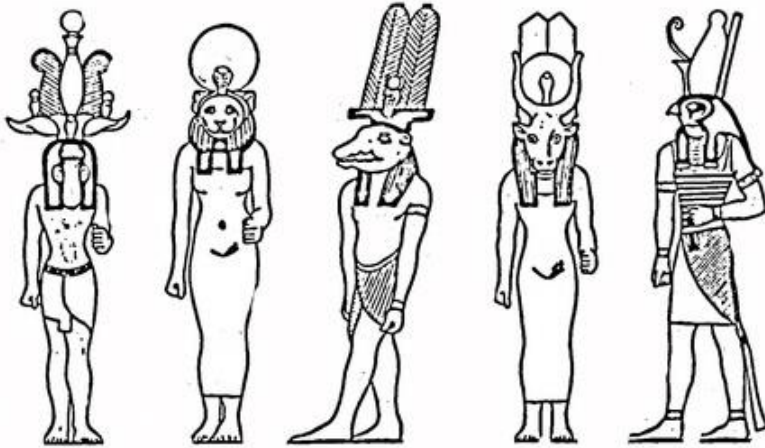
*(We dopen bij ieder woord onze vinger in de wijn en laten daarna een druppel op ons
bord vallen of druk met de top van je vinger de druppel op het bord)*

<i>Dam</i>	Bloed*
<i>Tsfardea</i>	Kikkers
<i>Kiniem</i>	Luizen
<i>Arov</i>	Wilde dieren
<i>Dever</i>	Pest
<i>Sjchien</i>	Builen
<i>Barad</i>	Hagel
<i>Arbeh</i>	Sprinkhanen
<i>Chosjech</i>	Duisternis
<i>Makat Bechorot</i>	Dood van de eerstgeborenen

* Welke plaag is anders dan wij geleerd hebben?

Deze plagen stellen de afgoden van Egypte voor.

In de nieuwste vertalingen staan haast twee dezelfde plagen steekvliegen en steekmuggen. In de Statenvertaling, die de hebreeuwse woorden zoveel mogelijk letterlijk vertaald heeft, staat echter luizen en ongedierte. Dit is correct, waar we ongedierte echter beter kunnen vertalen met wilde dieren omdat ongedierte in onze taal gelijk staat met ratten of muggen oid. Maar als je denkt aan de sfinxen en andere Egyptische afgoden dan zien ze eruit als wilde dieren. Lees Exodus 12:12!

Maar een veel grotere prijs was nodig om ons uit de slavernij van de zonde te verlossen: de dood van de Messias. Jezus droeg voor ons het oordeel en dronk voor ons deze beker leeg in Zijn lijden en sterven. Lezen psalm 105: 23 – 38

De tweede beker wijn wordt niet gedronken!

Zingen psalm 75 : 1 en 5

Lezen: Mattheus 26:39,42 en Johannes 18:11

Jezus heeft de beker van Gods toorn, de beker van de plagen, helemaal leeg gedronken.

[Kijk nu eens naar je bord! Daar liggen 10 druppels op. Die doen denken aan het zweten van de druppels bloed. Lucas 22:44](#)

Het paaslam

(Ex. 12: 8, 11 en 13)

De matse herinnert aan de haast waarmee de Israëlieten Egypte verlieten.

De bittere kruiden herinneren aan de slavernij.

Het geroosterde lamsbeentje herinnert aan het lam wiens bloed de huizen markeerden en zo Israël bewaarde voor de verdervende plaag waarmee God Egypte sloeg.

Er wordt beleden door Mozes dat het God Zelf was die Israël bevrijdde uit Egypte.

Op diezelfde avond zal Ik door Egypte gaan..,

God en niet een engel

...en alle eerstgeborenen, zowel mens als dier, in het land Egypte slaan

God en niet een Cherubs

...en aan alle goden van Egypte zal Ik gericht oefenen...

God en niet een boodschapper

...Ik, de Here

God en niemand anders.

Sinds de tempel er in Jeruzalem niet meer is, wordt het lam niet meer gegeten met Pesach.
Het lamsbeentje herinnert alleen.
Sindsdien is er een ei.
Dit symboliseert de vredesoffers die gebracht werden.
Maar het wordt ook door velen beschouwd als teken van eeuwig leven.
De schepping van een ei laat zien dat er geen begin en geen eind is

Iedereen die geloofd dat Jezus is de Messias, geloofd dat Hij het Lam van God is, ons
Paaslam. Zoals het Joodse volk weten wij dat:
God, Hij zelf en niet een engel;
God, Hij zelf en niet een Cherubs;
God, Hij zelf en niet een boodschapper;
de zonde op Zich genomen heeft en ons verlost heeft van de dood.
God, door Jezus Christus, Zijn Zoon.

[Het ei mag gegeten worden.](#)

Rechtvaardig

psalm 145: 5

Hoe groot is Gods goedheid voor ons.
Voor al Zijn daden van genade en goedheid verklaren wij dat wij het niet verdiend hadden.
Het zou genoeg zijn geweest.

Als de Here alleen had bevrijd maar Hij had niet de Egyptenaren gestraft	Het was rechtvaardig
---	----------------------

Als Hij alleen hun goden had vernietigd maar had de rode zee niet gescheiden	Het was rechtvaardig
---	----------------------

Als Hij alleen onze vijanden had verdronken maar had ons geen manna gegeven	Het was rechtvaardig
--	----------------------

Als Hij ons alleen door de woestijn had geleid maar ons niet de Sabbat gegeven	Het was rechtvaardig
---	----------------------

Als Hij ons alleen de Thora had gegeven maar niet het land Israël	Het was rechtvaardig
--	----------------------

En Hij gaf nog veel meer!
Ook gaf Hij ons Zijn Zoon, de Messias, om onze zonden op zich te nemen.
Halleluja!

Nu we weten dat het genade is mogen wij de tweede beker drinken.

(we heffen de 2^e beker op)

ALLEN: *Gezegend bent U, Eeuwige, onze God, heerser van het heelal, Schepper van de vrucht van de wijnstok.*

L"chaim "op het leven" (we drinken de tweede beker)

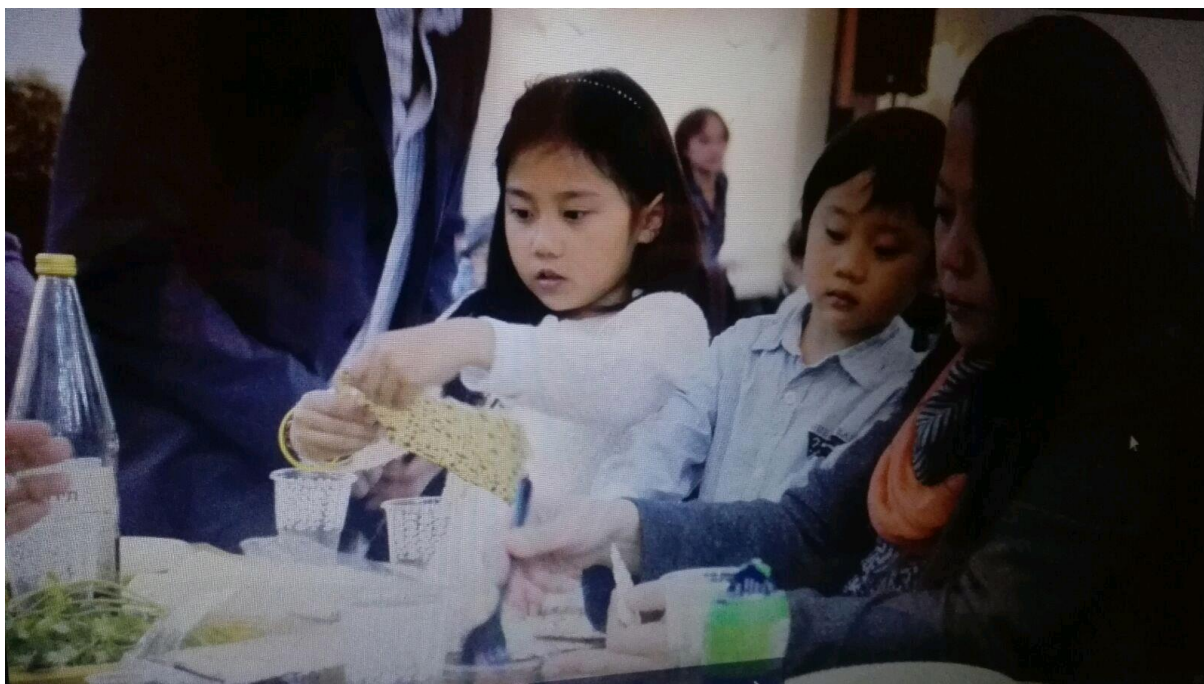
Lezen: Exodus 12: 41, 42

“na precies 430 jaar –geen dag eerder of later- trok het volk van de Heer, in groepen geordend, uit Egypte weg. Die nacht waakte de Heer om hen uit Egypte weg te leiden. Daarom waken de Israëlieten nog altijd in deze nacht ter ere van de Heer, elke generatie opnieuw.”

Lezen: Mattheus 26: 36-38

Hier wordt de vertelling onderbroken voor een feestelijke pascha maaltijd.

Het menu varieert per familie en per jaar, denk aan ons kerstdiner.

Dit is in Israël bij de Kol ba Midbar gemeente in Jeruzalem.

De Afikomen (Hij die komt)

De kinderen mogen nu de Afikoman zoeken, dit is hetzelfde stuk van de middelste matsa die aan het begin van de seder werd verstopt. Voor velen die de seder vieren is het nog steeds verborgen. Het geheim blijft verborgen voor de wijzen en verstandigen, de Heere openbaart het aan kinderen (mat 11,25)

Als de afikomen door de kinderen gevonden is wordt dit deel van de middelste matse afgekocht door het hoofd van de tafel met een cadeautje voor de kinderen!

Lezen: Zach. 11: 12 en Math. 26: 15

(verdeel de matse of neem stukje van de tafel)

De afikomen wordt gedeeld, het dessert, het laatste voedsel dat wordt gegeten met Pesach. Het wordt gedeeld zoals het paaslam wordt gedeeld van de tijd van de exodus tot de vernietiging van de tempel. Er wordt gezegd dat de smaak van de afikomen lang in de mond zal blijven.

Jezus brak de matse en dankte de Here.

Geprezen zij U, onze Here, Heerser van de hemel en de aarde, die brood voortbrengt uit de aarde.

Hiervan zei Jezus:

“Dit is Mijn lichaam dat voor U gegeven wordt; doet dit tot Mijn gedachtenis”

(Luk. 22: 19)

we eten de matse

Leider: Laten we het eerste deel van de ‘Lofprijs’, het ‘Hallel’, samen lezen.

Psalm 113

Leider

Halleluja!

Loof, dienaars van de HEER,

loof de naam van de HEER.

ALLEN:

Verheven boven alle volken is de HEER,

verheven boven de hemel zijn luister.

Leider

Wie is gelijk aan de HEER, onze God,

die hoog daar boven zijn woning heeft,

ALLEN:

Hij verheft uit het stof wie berooid is,

uit het vuil tilt hij op wie alles ontbeert.

Hij laat hem wonen bij hoog geplaatsten,

bij de hoogsten van zijn volk.

De onvruchtbare vrouw laat hij wonen in het huis,

een vrolijke moeder van kinderen.

Halleluja!

Ps 114 (wordt vaak gelezen)

De beker van de verlossing

(Ex. 6: 6)

Barech: De dankzegging na de maaltijd gevolgd door het derde glas wijn.

(Wij schenken de beker vol)

De beker wordt gevuld met wijn en geheven.

Dit is de beker van de verlossing, het symboliseert het bloed van het paaslam.

Deze beker nam Jezus na de maaltijd.

Ik zal jullie verlossen door een uitgestrekte arm...

Jezus zei na de maaltijd: “Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt”. (Luk. 22: 20)
lezen psalm 116 :13-14 en zingen ps. 116; 5,7 en 10

Dan is er nog een vijfde beker in de joodse paasmaaltijd.

De beker van Elia

De kinderen openen de huisdeur om Elia welkom te heten als hij komt.

Lezen Mal. 3: 23 (NBV)

Elia heeft de dood niet gezien (2 Kon. 2: 1 -18)

Het is de hoop dat Elia tijdens Pesach komt om de Messias, de zoon van David, aan te kondigen.

Maar Elia is al gekomen.

Lukas 1: 17, Math.11: 14

Maar Jezus zei al: ...en indien jullie het willen aanvaarden...

Maar hij werd niet aanvaard. Uiteindelijk werd hij gedood door Herodes Antipas.

En als de boodschapper niet aanvaard werd zal het ook niet verbazen dat ook de Messias niet door allen aanvaard werd bij Zijn eerste komst.

Maar Jezus komt weer!

In Op. 11: 1-6 lezen we dat er twee getuigen zullen komen.

Eén kan zelfs vuur van de hemel laten neerdalen, een duidelijke verwijzing naar het leven van Elia (1 Kon. 1), de andere getuige is Mozes.

Daarom als gelovigen in Jezus, de Messias, vragen we bij deze beker:

“Wat als hij allang gekomen is maar we ontvingen hem niet?”

Daarom hopen en verwachten wij de tweede komst of de wederkomst van Jezus!

Zingen psalm 117

Loof de Heer, alle volken,

Prijs hem, alle naties:

Zijn liefde voor ons is overstelpend

Eeuwig duurt de trouw van de Heer.

Halleluja!

De beker van de lofprijzing

(Ex. 6: 7)

De vierde beker wordt gevuld, voor de laatste keer om God onze dank te brengen, onze Verlosser.

Lofliederen uit de *Hallel* worden gezongen (daar zijn we al mee bezig).

In Math. 26: 30 en Marc.14: 26 staat dat zij na de lofzang gezongen hebben, zij naar de olijfberg vertrokken. Lezen psalm 118 en zingen psalm 118 : 10

psalm 136 wordt gelezen. Wij lezen psalm 136: 1-4 en 10-12.

Jezus dronk de vierde beker niet.

Dat was omdat Hij Zijn offer nog niet had volbracht.

Onze verlossing was nog niet betaald.

Hij kon de beker van de lofprijzing –waarmee God ons beloofd dat Hij ons tot Zijn volk zal maken, Zijn koninkrijk- niet drinken tot na Zijn opstanding.

Lezen: Efeziërs 1: 7-10

De Pesachmaaltijd wordt beëindigd met een traditionele wens om de maaltijd te vieren:
“Volgend jaar in Jeruzalem”.

Hiermee wordt niet alleen het feitelijke Jeruzalem bedoeld maar ook het geestelijke van vrede, gerechtigheid en vrijheid.

Voor de gelovigen het Nieuwe Jeruzalem.

Zingen psalm 87

Schilderij van Marc de Klijn